

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ.
117, 14)**

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

*****

*****

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
Σ Ο Φ Ι Α Ν Ο Υ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΥ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθῆναι 2009

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
Σ Ο Φ Ι Α Ν Ο Υ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΣΤ΄ Νοεμβρίου.

Ποίημα Ἀρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

*****

*****

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.**

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ὁσίων λαμπάς, Σοφιανέ,
Ἱεράρχα πάμφωτε
Δρυϊνουπόλεως, ηὔγασας
διδασκαλίαις σου,
ποιμασίᾳ θείᾳ
καὶ στερῶν ἀσκήσει σου
Βορείου τῆς Ἡπείρου τὰ πέρατα
καὶ διεσκέδασας
τῶν υἱῶν τῆς Ἄγαρ ζόφωσιν,
σκοτιζόντων
πιστῶν τὰ συστήματα.

Σὸν θρόνον λιπών, Σοφιανέ,
 τῆς Δρυϊνουπόλεως
 Ἄθανασίου κατέλαβες
 Μονὴν τὴν πάνσεπτον
 ἐν τῇ Πολυτσάνῃ,
 ἦνπερ μετεποίησας
 σχολὴν εἰς ὑποδούλων περίφημον
 καὶ φροντιστήριον
 τῶν ἑλληνικῶν, πανεύφημε,
 διδασκάλων
 ὀφθεῖς μέγα καύχημα.

Ἄξιως Χριστός, Σοφιανέ,
 σὲ χαρίτων ἔδειξε
 περιφανέστατον μέλαθρον
 ὡς ἰσοστάσιον
 θείων Ἀποστόλων
 καὶ Πατέρων πίστεως
 Ὁσίων, τὸν ἀρτίως ἐκλάμπαντα
 καὶ καταυγάσαντα
 ἀστραπαῖς τῶν διδαγμάτων σου
 Πωγωνίου
 λαόν, παναοίδιμε.

Ἐώρας σαφῶς, Σοφιανέ,
 τὰ μακρὰν ὡς ἔγγιστα
 καὶ Ἄαρῶν ἐπανελάβες
 ῥάβδου βλαστήσεως
 θαῦμα ἐν Μονῇ σου,
 ἔνθα ἐξ ἐστίας σου
 δαυλοὺς πεπυρωμένους παρέλαβες
 τρεῖς, χαριτόβρυτε,
 καὶ αὐτοὺς φυτεύσας τάχιστα
 εἶδες ἄνθη
 βλαστάνειν πανεύοσμα.

Δόξα. Ἦχος β´.

Τὸν διδάσκαλον τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων
 καὶ ἐνισχυτὴν ἐν τῇ πίστει τῶν πιεζομένων πρὸς
 ἀρνησιθρησκείαν
 Χριστωνύμων τῆς Βορείου Ἡπείρου,

Σοφιανόν, τιμήσωμεν, τὸν ὀσιώτατον ἱεράρχην,
ἐκ βαθέων αὐτῷ κραυγάζοντες·
Ἵπερεύχου ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἀσπαζομένων σου
λειψάνων θήκην τὴν χαριτόβρυτον
καὶ ἀνυμνούντων καμάτων σου
πρὸς στήριξιν κλονουμένων
καὶ ποδηγεσίαν αὐτῶν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μάκαρ Σοφιανέ,
Ἱεραρχῶν Ὀσίων
ἀγλαΐσμα τὸ μέγα,
ἐφώτισας σοῖς λόγοις
λαὸν Δρυϊνουπόλεως.

Στίχος. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.

Χαῖρε, ὁ ἀσκητής,
Σοφιανέ, ὁ θεῖος
Ἄθανασίου Μάνδρας
ἐν κώμῃ Πολυτσάνης
Ἠλείρου, πνευματέμφορε.

Στίχος. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ
οἱ Ὀσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Θήκην σου τὴν σεπτὴν,
Σοφιανέ, λειψάνων
τὴν μυροβόλον πᾶσαι
χορεῖται Χριστωνύμων
πιστῶς κατασπαζόμεθα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
ὁ διδασκάλους θεῖους
Ὀσίους Ἱεράρχας
ἀείποτε δεικνύων,
Τριάς λαμπρὰ καὶ πάνσεπτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζόφον ἡμῶν παθῶν
διάλυσον, Παρθένε,
φωτὶ τῶν πρεσβειῶν σου
πρὸς θεῖον Φωτοδότην,
Υἰόν σου τὸν ὑπέρφωτον.

**Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

*****
*****

ΕΝ Τῴ ΜΕΓΑΛῴ ΕΣΠΕΡΙΝῴ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ἡ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξῆς Προσόμοια.**

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δρυϊνουπόλεως θρόνου
σεπτὸν κοσμήτορα,
θεόπνουν ἱεράρχην
καὶ διδάσκαλον μέγαν
Ἡπείρου τῆς Βορείου, Σοφιανὸν
εὐκλεῆ, ἀνυμνήσωμεν
Χριστιανῶν κλονουμένων ὡς στηριγμὸν
καὶ Κοσμᾶ Ἁγίου πρόδρομον.

Τοῦ Πωγωνίου θεόπνουν
ἱεροφάντορα,
Σοφιανὸν τὸν πάνυ,
εὐφημήσωμεν πόθῳ
Μονῆς Ἀθανασίου ὡς ἀσκητὴν
τοῦ σεπτοῦ καὶ διδάσκαλον
τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων θεοειδῆ,
θεοφόρον καὶ θεόπεμπτον.

Ἀθανασίου Μεγάλου
Μονὴν τὴν πάνσεπτον
ἐν Πολυτσάνῃ, μάκαρ,
εἰς σχολεῖον γραμμάτων

μετέβαλες ταχέως ἑλληνικῶν,
Ἱεράρχα θεόπνευστε,
Σοφιανέ, πρὸς ἐνίσχυσιν πληθυσμοῦ
μὴ ζυγὸν ἀπίστων φέροντος.

Σοφιανέ, Ἱεράρχα
Δρυϊνουπόλεως,
τὸν ὑψηλὸν σου θῶκον
ἐγκατέλιπες τάχος
καὶ ἴδρυσας σχολεῖον ἐν τῇ Μονῇ
Πολυτσάνης περίφημον,

ἦν θεοσόφως ἀνέδειξας τοῦ λαοῦ
φωτισμοῦ πηγὴν ὑπέρφωτον.

Τῆς ἀγνωσίας ὀλέτην
καὶ ἐπιγνώσεως,
Σοφιανόν, Κυρίου
ἐνταλμάτων φωστῆρα
διδάσκαλον ὡς θεῖον Χριστιανῶν
ὑποδούλων τιμήσωμεν
καὶ ἀπλανέστατον τούτων χειραγωγὸν
πρὸς ζωὴν τὴν αἰωνίζουσαν.

Κοσμᾶ, βλαστοῦ Αἰτωλίας
Ἁγίου πρόδρομον,
Σοφιανὸν τὸν θεῖον,
Πολυτσάνης Σεμνείου
διδάσκαλον θεόπνουν καὶ ἀσκητὴν
ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν
καὶ τῶν λειψάνων τὴν θείαν αὐτοῦ σορὸν
εὐλαβῶς κατασπασώμεθα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Δεῦτε πιστοὶ τὸν τῆς σοφίας ἐπώνυμον Ἱεράρχην,
Σοφιανὸν τὸν πνευματέμφορον, τιμήσωμεν
ὡς διδάσκαλον εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς ὑψηλότερα
ἐν εὐλαβείᾳ κραυγάζοντες·
Δρυϊνουπόλεως ποιμὴν ἀνύστακτε
καὶ Πωνωνίου φωτιστὰ καὶ φύλαξ,
ὁ δαψιλῶς θαυμαστωθεὶς οὐρανόθεν,

μη παύση Κυρίου δεόμενος
 ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶς ἐκτελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην
 σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία
 Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ
 τὰ Ἀναγνώσματα.**

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ζ´ 29 -36)

Τέκνον, ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ τὸν Κύριον καὶ τοὺς
 ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε. Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν
 ποιήσαντά σε καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ
 ἐγκαταλίπῃς. Φοβοῦ τὸν ἱερέα καὶ δῶς τὴν μερίδα αὐτῷ,
 καθὼς ἐντέταλταί σοι, ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας καὶ
 δόσιν βραχιόνων καὶ θυσίαν ἀγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν ἀγίων.
 Καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, ἵνα τελειωθῇ ἡ
 εὐλογία σου. Χάρις δόματος ἔναντι παντὸς ζῶντος καὶ ἐπὶ
 νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσης χάριν. Μὴ ὑστέρει ἀπὸ κλαιόντων
 καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον. Μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι
 ἄρῶστον, ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ. Ἐν πᾶσι τοῖς
 λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
 οὐχ ἁμαρτήσεις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ´ 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ
 συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα
 ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν;
 Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν
 καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς
 Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ
 πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ
 ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμί ὁ
 Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα
 καὶ ἔσωσα, ὠνειδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς
 ἐμοὶ μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ'
 ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου
 ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω

λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ´ 1 - 9)**

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ
Ἰδιόμελα.**

Ἦχος α´.

Δεῦτε πιστοὶ τὸν πεφωτισμένον Ἱεράρχην
Δρυῖνουπόλεως,
τὸν ἀνταλλάξαντα τὸν χρυσοῦφαντον τῆς ἀρχιερωσύνης
σάκκον
δι' εὐτελοῦς ἀσκητικοῦ τριβωνίου,
Σοφιανὸν τὸν χαριτόβρυτον, ὑμνήσωμεν λέγοντες·
Ὁ ἔμπλεως Ὁρθοδόξου φρονήματος
καὶ ἀγωνίας διὰ τὸ σὸν ἐν Βορείῳ Ἡπείρῳ πλήρωμα,
ὁ πᾶσαν μέριμνάν σου ἐπιρρίψας ἐπὶ Κύριον
καὶ παρ' Αὐτοῦ λαβὼν πνεῦμα δυνάμεως,
κατάπεμψον ἡμῖν εὐχαῖς σου
Αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος β´.

Ἐν ψυχικῇ ἀγαλλιάσει χεῖρας κροτοῦντες οἱ
 εὐσεβόφρονες
 καὶ ἄσματα ἄδοντες τῷ Ἱεράρχῃ
 μνήμην αὐτοῦ πανηγυρίσωμεν
 καὶ οὕτως εἴπωμεν·
 Ὁ τῆς Δρυϊνοπόλεως ποιμὴν θεοπρόβλητος
 καὶ Πολυτσάνης προστάτης ἀνύστακτος,
 Σοφιανὲ πανθαύμαστε,
 μὴ παύση δεόμενος τοῦ Κυρίου
 ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
 καὶ φωτισμοῦ τῶν ἐν σκοτίᾳ καθευδόντων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ´.

Δοχεῖον ἐποφθεῖς διαυγὲς τοῦ Παναγίου Πνεύματος
 ἐνουθέτησας, ἐδίδαξας, ἐποίμανας καὶ καθωδήγησας
 τὸν ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ στένοντα λαὸν τὸν Χριστῶνυμον,
 Σοφιανέ, Ἱεράρχα Δρυϊνουπόλεως θεόσοφε·
 ὅθεν πολλοὺς ἐν τῇ πίστει στηρίξας
 καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκοτίᾳ ὄντας
 ἀπῆλθες Χριστῷ συνεῖναι,
 τῷ παρέχοντι ἡμῖν εὐχαῖς σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ´.

Ἐκ τῶν θηράτρων τῶν ἀπίστων διασώσας τὴν ποίμνην
 σου
 καὶ πάντας τοὺς ἐν Πωγωνίῳ οἰκοῦντας σοῖς λόγοις,
 Πολυτσάνης τὴν Μάνδραν ἡγίασας ἀγῶσί σου
 καὶ σχολεῖον αὐτὴν ἀνέδειξας διάσημον·
 ὅθεν ἡμεῖς σήμερον τὴν μνήμην σου, Σοφιανέ,
 ἑορτάζοντες
 καὶ τὴν θήκην τῶν χαριτοβρύτων λειψάνων σου
 ἀσπαζόμενοι
 Χριστὸν δοξάζομεν τὸν σὲ σημειοφόρον πατέρα ἡμῖν
 δείξαντα.

Ἀόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν διασκεδάσαντα λαοῦ τὴν ἀγνωσίαν καὶ ἀμάθειαν
 ὀδηγοῦσαν εἰς τὴν τῆς πίστεως ἄρνησιν
 φωτὶ τῆς αὐτοῦ πανσόφου διδασκαλίας,

Σοφιανὸν τὸν Ὅσιον, τιμήσωμεν·
οὗτος γὰρ περιφράξας τοὺς λογικοὺς τοῦ Κυρίου ἄρνας
ἐν τῇ μάνδρα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως
ὡς πατὴρ φιλόστοργος Αὐτοῖς ἀνεφώνει·
«Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκας, Κύριε»!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς
δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῆς Ἡπείρου βλαστός,
Δρυῖνουπόλεως ἀστὴρ τηλαυγέστατος,
τὸ στόμα τῆς ἀληθείας,
Ἱεραρχῶν καλλονή,
διδασκάλων θείων
ἐγκαλλώπισμα,
Κοσμᾶ θείου πρόδρομε,
Αἰτωλίας βλαστήματος,
ἐν δυσχειμέροις
ὁ στηρίξας τοῖς ἔτεσιν
εὐσεβόφρονας
κατ' ἐχθρῶν, θεοτίμητε
Σοφιανέ, τῆς πίστεως
Χριστοῦ σεμνολόγημα
καὶ πάντων τῶν κλονουμένων
βάκτρον στηρίξεως ἄσειστον,
ὁ πᾶσι παρέχων
δι' εὐχῶν σου τοῦ Ὑψίστου
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις, ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ,
ὁ ἐν Ὅσίοις ἀσκηταῖς ἱερώτατος,
Σεμνεῖον ἐν Πολυτσάνη
Ἀθανασίου σεπτοῦ,
τῆς Ἀλεξανδρείας
Ἀρχιποίμενος
οἰκήσας καὶ μόχθοις σου
ταύτην δείξας περίβλεπτον
τῶν ἐν Ἡπείρῳ

ἀμαθῶν φροντιστήριον
εἰς τὸν Κύριον
πιστεύοντων τῆς κτίσεως,
οὓς καὶ σοφῶς ἐδίδαξες
τὰ ἔνθεα γράμματα,
κεχαραγμένα ἐν γλώττῃ
ἑλληνικῇ, θεοφώτιστε,
Βορείου Ἠπείρου
ἐγκαλλώπισμα τὸ νέον
καὶ θεῖον κόσμημα.

Στίχος. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Μνήμην ἐπιτελοῦντες λαμπρῶς
τὴν σὴν πανίερρον πιστῶν τὰ συστήματα
ἀγῶνάς σου πολυμόχθους
πρὸς ἐν τῇ πίστει Χριστοῦ
λογικῶν προβάτων
ἐπιστήριξιν
ἀεὶ μεγαλύνομεν
καὶ τὴν θήκην λειψάνων σου
τὴν σεβασμίαν
καὶ σεπτὴν ἀσπαζόμεθα,
πάτερ Ὅσιε,
τὴν βλυστάνουσαν ἅπασιν,
Σοφιανέ, ἰάματα
ὡς βρύσις πολὺκρουνος
καὶ ὄχετοὺς θαυμασίων
ὥσπερ χειμάρρους πολὺρρύτος,
Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος
Ἐκκλησίας Ἱεράρχα
θεοειδέστατε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Θεώμενος τὴν πίεσιν τῶν ἐκγόνων τῆς Ἄγαρ
ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν Χριστωνύμων τῆς Βορείου Ἠπείρου
δι' ἄρνησιν τῆς πίστεως, Σοφιανὲ θεϊότατε,
καὶ δακρύων καὶ λόγχῃ τὴν καρδίαν κεντούμενος
ἤρχισας στηρίζων πάντας ἐν τῇ πίστει
καὶ διδάσκων τὰ ἔνθεα γράμματα πρὸς ἀγνώστιας ἀχλύος
ἀπέλασιν·

ὄθεν τὴν μνήμην σου σήμερον ἑορτάζοντες
καὶ τοὺς τιμίους σου καμάτους ἐγκωμιάζοντες
τὰς σὰς ἀδιαλείπτους πρεσβείας αἰτούμεθα
πρὸς πνευματικὴν ἡμῶν ἐγρήγορσιν
καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν.....

Νῦν ἀπολύεις....**τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰεράρχην θεόπνουν Δρυϊνουπόλεως,
σοφίας θείας ταμεῖον
καὶ ρεῖθρον παντοδαπῶν
ἀρετῶν, Σοφιανόν, ἀνευφημήσωμεν
ὡς στυλοβάτην τῶν πιστῶν
τῆς Ἡπείρου ἐν καιροῖς
δουλώσεως δυσχειμέροις
Ἄγαρ υἱῶν ὑπ' ἀπίστων,
αὐτοῦ λιτὰς ἀπεκδεχόμενοι.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος....

Ἀπόλυσις.

*****

*****

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν
Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον Σου, Σωτήρ.

Οσίων καλλονὴν
καὶ ὠράϊσμα θεῖον
σεπτῶν Ἱεραρχῶν
εὐφημήσωμεν πόθῳ
τῆς Δρυϊνουπόλεως
ὡς διδάσκαλον πίστεως
ἀνακράζοντες·
Μὴ διαλίπης τὸν Κτίστην
ἰλεούμενος,
Σοφιανέ, τοῖς τιμῶσι
τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγαθή,
προστασία ἐτοίμη
πιστῶν Χριστιανῶν,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου
ἀπαύστως ἰκέτευε
ὑπὲρ πάντων προσφύγων σου
ἀνυμνούντων σου
τῶν μεγαλείων τὸ πλῆθος
καὶ ἀντίληψιν
τὴν κραταιάν σου καὶ σκέπην
πρὸς γένος τὸ βρότειον.

**Μετὰ τὴν β´ Στιχολογίαν Κάθισμα.
ᾠχος δ´. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Μονὴν μετατρέψαντα
τῆς Πολυτσάνης σοφῶς
σχολεῖον πρὸς φοίτησιν
τοῦ ὑποδούλου λαοῦ
Ἑπείρου τιμήσωμεν
πάνσεπτον Ἱεράρχην
καὶ διδάσκαλον μέγαν
γένους τῶν Ὁρθοδόξων
δυσχειμέροις ἐν χρόνοις,
κλυτὸν Σοφιανόν, μελιχροῖς
ᾠμοῖς καὶ ᾠσμασι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπείρανδρε Δέσποινα,
Θεογεννήτορ σεμνή,
πιστῶν καταφύγιον
ἐν τοῖς τοῦ βίου δεινοῖς
καὶ σκέπη καὶ πρόμαχε
πάντων ἐμπεριστάτων,
σὸν Υἱὸν δυσωποῦσα
καὶ Ποιητὴν τῶν ὅλων
ὑπὲρ σῶν ὑμνηπόλων,
Αὐτὸν δοξολογούντων ψαλμοῖς,
ᾠμοῖς καὶ ᾠσμασι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Δρυϊνουπόλεως θεόπνουν Πρόεδρον,
τὸν ἀνταλλάξαντα τὸν χρυσοῦφαντον
σάκκον αὐτοῦ δι' εὐτελοῦς ἀσκήσεως τριβωνίου,
μέλψωμεν γηθόμενοι ὡς Κοσμᾶ θείου πρόδρομον
καὶ σεπτὸν διδάσκαλον Χριστωνύμου πληρώματος,
κλεινὸν Σοφιανόν, ἐκβοῶντες· Χαῖρε, σημειοφόρε Πάτερ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α´ Ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι´ 9 -16).

Ζήτει τῇ ΙΓ´ Νοεμβρίου.

Ὁ Ν´ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,..

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,..

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Τὸν ἀναχαιτίσαντα τὸν ροῦν τοῦ χειμάρρου τῆς
ἀρνησιθρησκείας
φράγματι τῶν αὐτοῦ πανσόφων διδαγμάτων,
Σοφιανόν, τὸν Ὁσιον τῆς Δρυϊνουπόλεως ποιμένα,
εὐφημήσωμεν ἄσμασι καὶ οὕτω βοήσωμεν·
Ἄκένωτον φρέαρ οἰκτιρμῶν καὶ ἐλέους,
ὁ διδάξας καὶ ποιήσας ὡς μέγας Ἱεράρχης,
δὸς ἡμῖν πιεῖν ὕδωρ πίστεως,
τοῦ μὴ διψῆσαι ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Σοφιανὸν σημειοφόρον ὑμνῶ Ἱεράρχην. Χ.»

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Σοφιανόν, τὸν θεαυγῆ κοσμήτορα
 τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,
 Ἱεράρχην θεῖον
 τῆς Δρυϊνουπόλεως
 ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν
 καὶ αὐτοῦ τοὺς ἀγῶνας
 πρὸς φωτισμὸν τοῦ πληρώματος
 τῆς Ἡπείρου ἄσμασι στέψωμεν.

Ὁ Ἱεράρχης ὁ σεμνὸς καὶ Ὅσιος,
 Σοφιανὸς ὁ σεπτός,
 ὁ κοσμήσας θρόνον
 τῆς Δρυϊνουπόλεως
 καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ζόφωσιν
 ἐν βορείῳ Ἡπείρῳ
 διασκεδάσας διδάγμασι
 τοῖς αὐτοῦ ἀξίως δεδόξασται.

Φωταγωγὸς τῶν ἐν σκοτίᾳ πέφηνας,
 Σοφιανὲ παμφαές,
 ὁ λιπὼν σὸν θρόνον
 καὶ Μονὴν τὴν πάνσεπτον
 καταλαβὼν, θεσπέσιε
 πάτερ, τῆς Πολυτσάνης,
 ἦν εἰς σχολεῖον μετέτρεψας
 ἀμαθοῦς Ἡπείρου πληρώματος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύος θείας σοὺς οἰκέτας ἔμπλησον,
 Θεογεννητὸρ σεμνή,
 τοὺς ἀνευφημοῦντας
 Ἱεράρχου σκάμματα
 Σοφιανοῦ τοῦ μάκαρος

καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα
ἐγκωμιάζοντας, πάναγνε,
τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

ᾠδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄσκητῶν κοσμιότης,
Σοφιανὲ πάνσοφε,
καὶ Ἱεραρχῶν θεοφόρων
εὖχος, ἡγίασας
τῆς Πολυτσάνης Μονὴν
ἀσκητικοῖς σου ἰδρῶσι
καὶ διδασκαλίας σου
ρεῖθροις, πανθαύμαστε.

Νῦν ὑμνοῦμέν σε πόθῳ,
Σοφιανὲ ἔνδοξε,
Πωγωνίου στῦλε κατοίκων
φωτοειδέστατε
καὶ εὐσεβείας πυρσέ,
τῆς Πολυτσάνης φωτίσας
τὴν Μονὴν πυρσεύμασι
διδασκαλίας σου.

Ὁσιώτατε πάτερ,
Σοφιανέ, λόγοις σου
ἐν Δρυϊνουπόλει ἐγείρας
τρόπαιον ἄριστον
τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ
ἐπιστηρίξεως ὥφθης
Ὁρθοδόξου πίστεως
σέλας νεόφωτον.

Θεοτοκίον.

Νικητὰς σοὺς οἰκέτας
κατὰ παθῶν, Δέσποινα,
δεῖξον τοὺς εὐτάκτοις ἐν ὕμνοις
σὲ μεγαλύνοντας
καὶ ἀνυμνοῦντας λαμπρῶς
Σοφιανοῦ θείαν μνήμην
τῆς Δρυϊνουπόλεως
ἱεροφάντορος.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Δρυϊνούπολις σῆ ποιμασίᾳ
χαίρει, Ὅσιε σημειοφόρε,
καὶ Μονὴ τῆς Πολυτσάνης περίβλεπτος,
Σοφιανέ, σῆ ἀσκήσει, πανθαύμαστε,
Βορείου κῆρυξ Ἠλείρου θεόπνευστε,
καὶ ὁ σύλλογος σεμνύνεται ὁ Χριστώνυμος
παμφώτοις σου διδάγμασι καὶ ῥήμασι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τήρει ἅπαντας τοὺς σοὺς οἰκέτας,
παντευλόγητε Θεογεννητορ,
ἄσινεῖς τῶν βελεμνῶν τοῦ ἀλάστορος
καὶ τῆς αὐτοῦ μοχθηρίας ἀπήμονας
τοὺς μελωδοῦντας πληθὺν θαυμασίων σου
καὶ γεραίροντας διδάσκαλον τὸν θεόπνευστον,
σεπτὸν Σοφιανόν, τὸν θεοῦ ῥήμονα.

ᾠδὴ δ´. Σὺ μου ἰσχύς.

Σοφιανέ,
Δρυϊνουπόλεως Πρόεδρε,
καὶ Ἠλείρου
τῆς Βορείου καύχημα,
λογικὴν σου ποιμήνην ἐδίδαξας γνῶσιν ἔνθεον
καὶ βίου ἐναρέτου
ὑπέδειξας τὸν δρόμον
ταύτη, ἐγκαυχωμένη σοῖς ῥήμασιν.

Ἡ τῶν πιστῶν,
Σοφιανέ, νῦν ὁμήγουρις
μεγαλύνει
ποιμασίας τρόπους σου
καὶ σῆς πολιτείας παλαίσματα τὰ ὑπέρλαμπρα
ἀσπάζεται τὴν θήκην
τῶν σῶν χαριτοβρύτων,
Ἱεράρχα, λειψάνων, θεόσοφε.

Μονὴν λαμπρὰν
Ἀθανασίου τοῦ μάκαρος,

στυλοβάτου
 τῆς ἁγίας πίστεως
 ἡμῶν, τρισμάκαρ, καταλαβῶν
 ὡφθης φιλαρέτων πατέρων ἀρχέτυπον,
 Σοφιανέ, καὶ βίβλος
 ἑλληνικῆς παιδείας
 τῆς ἐνθέου, θεόσοφε Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἐξ οὐρανοῦ
 ἴδε τοὺς σὲ μακαρίζοντας,
 Θεοτόκε,
 θεῖον παραμύθιον
 τῶν ἐν ταῖς θλίψεσι χοϊκῶν
 καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πανύμνητε, καταφύγιον,
 Σοφιανοῦ πρεσβείαις
 τοῦ θεοῦ ἱεράρχου,
 οὗ τὴν μνήμην τιμῶμεν γηθόμενοι.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἰθυντῆρ ὑποδούλων
 Χριστωνύμων πέφηνας ἀπλανέστατος
 ἐν καιρῷ δουλείας
 ὑπ' ἐκγόνων Ἄγαρ, θειότατε,
 πρὸς θεογνωσίαν
 διὰ πανσόφων διδαχῶν σου
 καὶ αὐτῶν εὐλαβοῦς ἐκπαιδεύσεως.

Ὀλετῆρ ἀγνωσίας
 ὡφθης, Ἀποστόλων σεπτῶν ὁμόζηλε,
 κῆρυξ εὐσεβείας
 καὶ γραμμάτων ἐνθέων διδάσκαλε,
 ἱεράρχα σῶφρον

Δρυῖνουπόλεως καὶ γέρας
 τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀτίμητον.

Φωτισμὸν τῶν ἐν σκότει
 πέφηνας καὶ ῥάβδος ἐπιστηρίξεως
 πάντων κλονουμένων
 καὶ Χριστοῦ πρὸς πίστεως ἄρνησιν

ἐκβιαζομένων,
 Σοφιανὲ πνευματοφόρε,
 εὐσεβείας φωσφόρε διδάσκαλε.

Θεοτοκίον.

Ὁλοθύμως, Παρθένε,
 γενεαὶ μερόπων σε μεγαλύνομεν,
 Κεχαριτωμένη
 Θεοτόκε, ὡς κόσμου διάσωσμα
 ἐκ φθορᾶς θανάτου
 αἰωνιζούσης καὶ αἰτίαν
 χαρμονῆς καὶ ἀλήκτου βιώσεως.

ᾠδὴ στ´. Τὴν δέησιν.

Ῥημάτων σου ἡ ἰσχὺς καὶ δύναμις
 ἀληθῶς, Σοφιανὲ θεοφόρε,
 ἀλεξιτήριον ὤφθησαν θεῖον
 τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας ἀρνήσεως
 ὑπ' ἀμαθῶν Χριστιανῶν
 ἐν ζοφώδους δουλώσεως ἔτεσι.

Ὁλόφωτε τῆς Δρυϊνουπόλεως
 Ἱεράρχα καὶ φωστήρ Πωγωνίου,
 Σοφιανέ, διὰ λόγων καὶ ἔργων
 Χριστοῦ τὴν σῶζουσαν πίστιν ἐκράτυνας
 καὶ δάδα ἦναψας λαοῦ
 σωτηρίας πυρὶ τῶν φθεγμάτων σου.

Νεκρώσεως ἀμαθείας ἔκτυπον
 καὶ ζώσεως νοδὸς Χριστωνύμων,
 Σοφιανὲ Ἱεράρχα, ἐπώφθης
 δι' ἐπιγνώσεως θείου θελήματος,

ἱεροκῆρυξ θαυμαστέ,
 Παραδείσου οἰκῆτορ περιδοξε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, Παναγία Δέσποινα,
 ὡσπερ ἄγκυραν βεβαίαν ἐν βίῳ
 Χριστιανῶν καὶ ἀχείμαστον ὄρμον

καταφυγῆς τῶν πλωτήρων ἐν κλύδωσι
τοῖς καθ' ἡμέραν, ἀγαθή,
ὑπερύμνητε Θεογεννήτρια.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Σοφιανόν, τὸν ἱεράρχην τὸν θεόσοφον
Δρυϊνουπόλεως καὶ ἔνθεον διδάσκαλον
Πωγωνίου τὸν ἐν Μάνδρα τῆς Πολυτσάνης
ἐνασκήσαντα καὶ ἅπαντας στηρίξαντα
κλονουμένους ἐν τῇ πίστει ὕμνοις πρέπουσιν
ἀνακράζοντες· Χαίροις, Πάτερ θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος σαρκοφόρος,
ἱεράρχα ὠράθης,
σεπτὲ Σοφιανέ, ἐν τῷ κόσμῳ
ὁ οἰκήσας σεμνῶς ἐν κλεινῇ
Μάνδρα Πολυτσάνης, ἀσκητὰ ἔνθεε,
ὄν πόθῳ μακαρίζοντες
κραυγάζομεν ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε, Βορείου Ἠπείρου εὐχος·
χαῖρε, ἀρίστου ἀγῶνος κλέος.

Χαῖρε, ἱεράρχης τῆς Δρυϊνουπόλεως·
χαῖρε, ποδηγέτης λαοῦ ἀπλανέστατος.

Χαῖρε, ὅτι ἐπεστήριξας κλονουμένους σαῖς εὐχαῖς·
χαῖρε, ὅτι ποιμνην ἔσωσας τοῦ Θεοῦ σαῖς διδαχαῖς.

Χαῖρε, τῶν ἀγραμμάτων Χριστωνύμων ἡ γνῶσις·
χαῖρε, τῶν κλονουμένων ἡ θεόσδοτος ῥῶσις.

Χαῖρε, Ὀσίων φέγγος νεόφωτον·
χαῖρε, Πατέρων θείων μυράλειπτρον.

Χαῖρε, σημείων ἀλάβαστρον ξένων·
χαῖρε, ὠραίων ἀγώνων πυξίον·

Χαίροις, Πάτερ θεσπέσιε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας,
ἧτοι τῆς ΚΣΤ΄ Νοεμβρίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σοφianoῦ, Ἐπισκόπου Δρυϊνουπόλεως, τοῦ σημειοφόρου.

Στίχοι.

Ἐποίμανας, ἐδίδαξας καὶ ἥσκησας·
διὸ καὶ εἴληφας, Σοφιανέ, χάριν.

Συναξάριον.

Ο Ὅσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Σοφιανός, τῆς Δρυϊνουπόλεως ὁ θεοπρόβλητος ἱεράρχης, ἐγενήθη ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ καὶ πιθανῶς ἐν τῇ Πολυτσάνῃ, ἣν ἰδιαζόντως ἠγάπα καὶ ἐν τῇ Μονῇ τῆς ὁποίας διδάσκων ἀόκνως καὶ ὀσίως πολιτευόμενος τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε. Διακεκριμένη ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἀσκητικὴ φύσις ὁ Σοφιανὸς διέλαμπεν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς δουλείας καὶ δὴ ἐν αὐτοῖς τῆς ἀφορήτου πίεσεως τῶν υἰῶν τῆς Ἄγαρ πρὸς ἀρνησιθρησκείαν τῶν Χριστωνύμων ἔχων ἐπισκοπικὸν κέντρον ἐξορμήσεως τῆς αὐτοῦ ἱεραποστολικῆς δράσεως τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μολυβδοσκεπάστου Κονίστης. Ἀναδειχθεὶς πρόδρομος τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ τοῖς φλογεροῖς αὐτοῦ κηρύγμασι ἀνεχαίτισε τὸ κύμα τῆς ἐξωμόσεως καὶ ἐπεστήριξε τοὺς Χριστιανοὺς ἐν τῇ πίστει. Πρὸς ἀπρόσκοπτον διδασκαλίαν καὶ ποδηγεσίαν τῶν πιστῶν κατέλιπε τὸ θῶκον τοῦ ἱεράρχου καὶ ἀσπασθεὶς τὸ Μέγα Ἀγγελικὸν Σχῆμα ἐν τῇ Μονῇ τῆς Πολυτσάνης, τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου τιμωμένη, οὐ μόνον εἰς ἀρετῶν ἔφθασε τελειότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν Μονὴν εἰς σχολεῖον ἐλληνικῶν γραμμάτων μετέβαλε πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἀμαθῶν τῆς περιοικίδος κατοίκων. Δοχεῖον ὄφθεις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἠξιώθη προφητικοῦ χαρίσματος. Ἐν τῇ Μονῇ αὐτῇ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ἐν ἔτει 1771, τῆ 26ῃ τοῦ μηνός Νοεμβρίου. Τὰ τίμια λείψανα τοῦ ὀσίου μέχρι πρό τινος φυλάσσονταν ἐντὸς προχείρου ξύλινου κυτίου, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐτοποθετήθησαν ἐντὸς εὐκόσμου λειψανοθήκης μερίμνη καὶ δαπάνῃ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἱερέως Νικόλαου Ἀ. Πεττα ἐκ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Δι' λόγους ἀσφαλείας μάλιστα ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς του, μετεκομίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου καὶ τῶν κατοίκων εἰς τὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Παμμέγιστων Ταξιαρχῶν Πολυτσάνης.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ´. Παῖδες Ἑβραίων.

Μάκαρ Σοφιανέ, θεόθεν
μὴ ἐλλίπης τὸν Χριστὸν καθικετεύων
ὑπὲρ πάντων πιστῶν
Βορείῳ ἐν Ἠπίρῳ
στενόντων, εὐσυμπάθητε
καὶ σεπτὲ ἱεροφάντα.

Νέκταρ πιεῖν σαῖς νουθεσίαις
πᾶσιν ἔδωκας ἀφθόνως Χριστωνύμοις,
πάτερ Σοφιανέ,
ὁ μείνας ἐν ἀμπέλῳ
Χριστοῦ καὶ βότρυν πέπειρον
ἐνεγκὼν Ὁρθοδοξίας.

ᾠφθη χειμάρρους θαυμασίων
τῶν λειψάνων σου, Σοφιανέ, ἡ θήκη
ἦνπερ πανευλαβῶς
ἐν κώμῃ Πολυτσάνης
νῦν προσκυνοῦμεν, Ὅσιε,
θείας Χάριτος ταμεῖον.

Θεοτοκίον.

Ἰθυνον πάντας πρὸς σκηνώσεις
οὐρανῶν τοὺς σὲ τιμῶντας, Θεοτόκε,
καὶ πρὸς δόμους λαμπροὺς
τερπνότητος ἀρρήτου,
εὐλογημένη Δέσποινα,
Κεχαριτωμένη Μῆτερ.

ᾠδὴ η´. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ἐγκαυχᾶται σεπτῇ σου ποιμασίᾳ,
μάκαρ Σοφιανέ,
θεόφρον Ἱεράρχα,
καὶ σοῖς τιμίσις πόνοις Δρυϊνούπολις,

ἥσπερ πρακτικοῖς σου
 ῥήμασι καὶ λόγοις
 ἐκόσμησας τὸν θρόνον.

Ραντισμῶ σῶν δεήσεων πρὸς Κτίστην
 καὶ Σωτῆρα ἡμῶν,
 Σοφιανὲ τρισμάκαρ,
 τῆς χάριτός σου πρόσφυγας ἀγίαζε
 καὶ ἐκπλήρου πάσας
 τὰς ἡμῶν αἰτήσεις
 ὡς ἔχων παρρησίαν.

Ακατάβλητον δύναμιν δεικνύων,
 πάτερ Σοφιανέ,
 καθεῖλες τῶν ἀπίστων
 ἐπιβουλήν καὶ τάχος ἐπυργήρωσας
 φρόνημα προβάτων
 λογικῶν τῆς ποιμένης
 Χριστοῦ μενεῖν ἐν μάνδρα.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι βλάβης σοὺς δούλους, Θεοτόκε,
 μισοκάλου ἐχθροῦ
 Σοφιανοῦ πρεσβείαις
 τοῦ Ἱεράρχου τῆς Δρυϊνουπόλεως
 καὶ Υἱοῦ σου πέμψον
 πᾶσι τὰ ἐλέη
 τοῖς μεγαλύνουσί σε.

ᾠδὴ θ´ . Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Χαρίτων ἠξιώθης, Σοφιανέ,
 οὐρανίων ὡς στῦλος τῆς πίστεως
 φωτοειδῆς
 καὶ τῆς εὐσεβείας φωταγωγός,
 ὁ ἀπελάσας ζόφωσιν
 τοῦ λαοῦ παμφώτοις σου διδαχαῖς
 καὶ παραδείγματί σου
 τῷ φωτεινῷ, παμμάκαρ
 Ἱεράρχα τῆς Δρυϊνουπόλεως.

Ἡ πάνσεπτός σου μνήμη, Σοφιανέ,
 συγκαλεῖ τοὺς πιστοὺς πρὸς ἐξύμνησιν
 τῶν ἀρετῶν,
 ποιμασίας ὄντως θεοφιλοῦς
 καὶ θαυμασίων πλήθους σου,
 ὁ λαβῶν, διδάσκαλε ἱερέ,
 τὴν χάριν προφητείας
 ἀφθόνως οὐρανόθεν
 ὡς ἐντευκτῆριον τοῦ Πνεύματος.

Νῦν μνήμην σου τελοῦντες, Σοφιανέ,
 τὴν λαμπρὰν καὶ φωσφόρον ἐν ἄσμασι
 πανευλαβῶς
 θήκην τῶν λειψάνων σου τὴν σεπτὴν,
 ἐκβλύζουσαν ἰάματα
 ἀλγεινῶς νοσοῦσι, θεοειδές,
 ἀφθόνως προσκυνοῦμεν
 καὶ σὲ ὑμνολογοῦμεν
 ὡς θείας Χάριτος κυάθιον.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς αἰτία πάντων Χριστιανῶν,
 Θεοτόκε, σεπταῖς παρακλήσεσι
 Σοφιανοῦ,
 τοῦ ἱεροφάντορος τοῦ σοφοῦ
 καὶ ἀσκητοῦ θεόφρονος,
 σὸν Υἱὸν ἰλέωσαι καὶ Θεὸν
 ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσι
 καὶ πίστει προσκυνοῦσιν
 ὡς ἀληθῶς Αὐτοῦ λοχεύτριαν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σοφιανὸν τὸν Ὅσιον
 ἐν ἱεράρχαις μέλψωμεν,
 Δρυϊνουπόλεως λύχνον
 τὸν νεαυγῆ εὐσχημόνως
 ὡς ἔνθεον διδάσκαλον
 καὶ πρόβολον τῆς πίστεως,
 τοὺς ἐν σκιᾷ φωτίσαντα
 τῆς ἀγνωσίας παιδείας

φωτὶ ἑλληνορθοδόξου.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον
 ὑπερφυῶς τὴν τέξασαν,
 Λόγον Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
 ἐγκωμιάσωμεν πόθῳ,
 ἀγνήν Θεογεννήτριαν,
 βοῶντες· Μητέρα, σόφισον
 ἀσόφους πάντας δούλους σου
 Σοφianoῦ τοὺς τιμῶντας
 τὴν πανσεβάσμιον μνήμην.

**Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος !

Λύχνε τῆς Δρυϊνουπόλεως,
 Σοφιανέ, παμφαές,
 ὁ φωτίσας σοῖς ῥήμασι
 καὶ πανσόφοις φθέγμασι
 Χριστωνύμων τὸ πλήρωμα
 καὶ ἀπελάσας
 ἐχθρῶν σκοτόμαιναν
 ἐκβιαζόντων
 πιστοὺς πρὸς ἄρνησιν
 αὐτῶν τῆς πίστεως
 εἰς Χριστόν, ἠξίωσαι φωτὸς Αὐτοῦ
 ἀπολαύειν πάντοτε
 ἐν θείοις δώμασι.

Χαίροις, Ἱεράρχα Ὅσιε,
 ὁ ἀνταλλάξας σοφῶς
 τῆς ἀρχιερωσύνης σου
 σάκκον πορφυρόχρυσον
 διὰ μέλανος τρίβωνος
 ἐνασκουμένων,
 ὃν καθηγίασας
 δακρύων ὄμβροισι
 καὶ τῶν ἰδρώτων σου
 χεύμασι, πάνσοφε,
 τῆς Δρυϊνουπόλεως, Σοφιανέ,

πρόεδρε ἀνύστακτε
καὶ θεοπρόβλητε.

Χαίροις, ὁ οἰκήσας πάνσεπτον
Ἰθνασιῶν Μονὴν
καὶ αὐτοῦ τρόπων μέτοχος
ἐν ὀρθῷ φρονήματι
ἐποφθεῖς, ἐνθεώτατε
ἱεροφάντα
Δρυῖνουπόλεως,
ὁ ἀγίασας
ῥοαῖς ἰδρώτων σου
διὰ τὴν στήριξιν
ἀμαθοῦς πληρώματος
Χριστιανῶν
καὶ ἐσμοῦ ἀπέλασιν
ἐχθρῶν τῆς πίστεως.

Μνήμην τὴν σεπτὴν σου ἄγοντες,
Σοφιανέ οἱ πιστοὶ
καὶ σορὸν ἀσπαζόμενοι
ἱερῶν λειψάνων σου
εὐλαβῶς ἀνακράζομεν·
Χαῖρε, δοχεῖον
τοῦ θεοῦ Πνεύματος,
τῶν διδασκάλων
φανὲ πολύφωτε,
χαῖρε, καλλώπισμα
εὐκλεῶν τῆς πίστεως
Ἱεραρχῶν,
χαῖρε, βάθρον ἄσειστον
λαοῦ στηρίξεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ´.

Τὸν ἀρχιερετεύοντα Ὅσιον
καὶ διδάσκοντα Ἱεράρχην,
τὸν προφητείας τῆ χάριτι λαμπρυνόμενον,
Σοφιανόν, τῆς Βορείου Ἡπείρου ἀγλαΐσμα,
Δρυῖνουπόλεως σεμνολόγημα
καὶ Μονῆς Πολυτσάνης ἱερὸν ἐνδιαίτημα,
εὐλαβῶς τιμήσωμεν καὶ ἐν εὐλαβείᾳ αὐτῷ εἴπωμεν·

Ὁ διδαχῶν σου φωταυγείαις φωτίσας λαοῦ τὰ σκότη,
ἀπέλασον ἡμῶν εὐχαῖς σου
παθῶν τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν
καὶ σῶσον ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε
Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

*****
*****

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ
Ἱεράρχου ἡ γ´ καὶ ἡ στ´ ὥδη.**

**Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ
Χρυσοστόμου.
(Ζῆτει τῇ ΙΓ´ Νοεμβρίου)**

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, διδασκάλων, Σοφιανέ,
θεοπνεύστων εὖχος,
θείας Χάριτος ποταμέ,
χαίροις, ὁ στηρίξας
ἐν πίστει κλονουμένους,
Ἱεραρχῶν κοσμῆτορ
Δρυῖνουπόλεως.

Δίστιχον.

**Σοφιανόν, διδάσκαλον κλονουμένων,
σὺν Νεκταρίῳ ἦσε Χαραλάμπης.**

**Τ Ε Λ Ο Σ
Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω
Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν**

Ἄριθμ. Καταλ. Α 504 / 8-8-09

**Ὁ Ὅσιος Σοφιανός, ὁ σημειοφόρος,
Ἐπίσκοπος Δρυϊνουπόλεως
Ἡ μνήμη του τιμᾶται στὶς 26 Νοεμβρίου.**

Ὁ Χριστός μας στηρίζει τὴν Ἐκκλησίαν Του, τὴν ὁποῖαν ἔκτισε μὲ τὸ τίμιο αἷμά Του στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Γιὰ τὴ συνεχῆ παρουσία καὶ προστασία Του μᾶς διαβεβαίωσε ὁ ἴδιος μὲ τὰ λόγια Του πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους στὸ ὄρος τῆς Γαλιλαίας μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του: «Ἴδου Ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας» (Ματθ. κη' 20). Ἄλλοτε πάλι μᾶς βεβαίωσε ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἀφήσει μόνους στὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς λέγοντας: «Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς» (Ἰωάν. ιδ' 18). Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐνθουμούμενος τὸν Ψαλμωδὸ Δαβὶδ αὐτὴ τὴ ζωντανὴ παρουσία τοῦ Χριστοῦ μας τὴν αἰσθανόταν καθημερινὰ στὴ ζωὴ του καὶ ἀπὸ αὐτὴ ἔπαιρνε δύναμη στὸν κηρυκτικὸ του ἀγῶνα λέγοντας: «Πρωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ» (Πράξ. β' 25).

Στοὺς δυσχείμερους χρόνους τῆς ὑποδουλώσεως τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ὁ Χριστός μας δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε. Ἔστειλε τοὺς ἀνθρώπους Του νὰ φωτίσουν καὶ νὰ στηρίξουν τὸ λαό Του. Ἔστειλε τοὺς Κολλυβάδες Ἁγίους, ἔστειλε τὸν Πατροκοσμᾶ, ἔστειλε τὸν Παπουλάκο, ἔστειλε μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ τὸν Ὅσιο Σοφιανό, τὸ ἀλεξιτήριο αὐτὸ ἐνάντια στὴν ἀλλαγὴ πίστεως, δηλαδὴ τὴν ἐξόμωση τῶν Χριστιανῶν στὰ ἑλληνικώτατα βουνὰ τῆς Ἠπείρου μας, στὴ Δρυϊνούπολη καὶ στὸ Πωγώνι. Ὁ Ὅσιος Σοφιανός διαδραμάτισε τὸ ρόλο τοῦ πατέρα, τοῦ παιδαγωγοῦ, τοῦ πνευματικοῦ καθοδηγητοῦ, τοῦ φωτιστοῦ, τοῦ χειραγωγοῦ τῶν πιστῶν πρὸς τὴ σωτηρία. Τὰ φλογερά κηρύγματά του συνέπαιρναν τὰ πλήθη καὶ

ἀνέκοπταν τὰ κύματα τῶν ὀμαδικῶν ἐξισλαμισμῶν πού ἀποσκοποῦσαν στὸν ἀφανισμό τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ στοιχείου στὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος. Δίκαια, λοιπόν, ὁ Ὅσιος Σοφιανὸς χαρακτηρίστηκε πρόδρομος καὶ ὁμόζηλος τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀφοῦ ἔδρασε ἑβδομήντα χρόνια πρὶν τὴν ἐμφάνισή τοῦ τελευταίου στὰ μέρη τῆς Ἡπείρου..

Μαζὶ μὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καυχᾶται γιὰ τὸν Ἱεράρχη, διδάσκαλο καὶ ἀσκητὴ Σοφιανὸ καὶ ἡ γραφικὴ καὶ εὐάνδρη Πολύτσανη, ἡ νύμφη τοῦ Πωγωνίου, ἀπὸ τὴν ὁποία πιθανὸν νὰ καταγόταν ὁ Ὅσιος, καὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἀναμφίβολα ἡ ἠρωϊκώτερη μορφή, ὁ ἕξοχος μάρτυρας καὶ ὁ ἀκατάβλητος ὑπερασπιστὴς καὶ ἅγιος φύλακάς της. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ὁσίου Σοφιανοῦ γιὰ τὴν ὁμορφὴ Πολύτσανη εἶναι μοναδικὸ καὶ μᾶς προδιαθέτει νὰ τὸν χαρακτηρίσουμε γνήσιο τέκνο της.

Ὅπως ὁ λύχνος τοποθετεῖται πάνω στὴ λυχνία, γιὰ νὰ φωτίζει ὅλη τὴν οἰκία, ἔτσι καὶ ὁ Ὅσιος Σοφιανός, ὁ φωτιστὴς τοῦ ποιμνίου του, τοποθετήθηκε μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στὸ θρόνο τῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου, μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1672 καὶ 1720. Τὸ θρόνο αὐτὸ τὸν κατακόσμησε μὲ τὸ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὰ λογικά του πρόβληματα καὶ γιὰ τὴ στήριξη αὐτῶν σὲ στιγμὲς πού οἱ Ἀγαρηνοὶ ἐπέβαλαν μὲ τὴ βία τὸν ἐξισλαμισμό. Ἀργότερα λόγω τοῦ προβλήματος τῆς ἐξωμοσίας ὁ Ὅσιος Σοφιανὸς παραιτήθηκε ἀπὸ τὸ θρόνο του ὄχι γιὰ νὰ ἡσυχάσει, ἀλλὰ νὰ δράσει περισσότερο ἐλεύθερα, καί, ἀφοῦ ἔγινε μεγαλόσχημος μοναχός, ἴδρυσε σχολεῖο στὴν περίφημη Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στὴν Πολύτσανη, μὲ σκοπὸ τὴ διδασκαλία τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τὴ διάδοση καὶ στήριξη τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐδῶ ὁ ἀσκητὴς ἐπίσκοπος, ὁ Ὅσιος Σοφιανός, μὲ τὶς διδαχὲς του, τὶς νουθεσίες του, τὴν ἀκατάβλητη ὑποδειγματικὴ ὑπομονή του καὶ τὸ θαραλέο του φρόνημα ὑψωσε ἀναχαιτιστικὸ φράγμα στὴν ἀλλόθρησκη ἐπιβουλή πρὸς ἐξισλαμισμό τῶν Χριστιανῶν. Ἡ ἀγιότητα τοῦ βίου του, τὸ βάθος τῆς πίστεώς του καὶ ὁ ἔνθερος ζῆλος του ἔκαναν τὸν Ὅσιο πολὺ ἀγαπητὸ ὄχι μόνο στοὺς Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ στὰ ἄλλα φύλα τῆς περιοχῆς του, τῆς Πρεμετῆς, τοῦ Δελβίνου καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου. Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ εὐλαβοῦνταν τὸν Ὅσιο, γιατί κάποτε σὲ μιὰ Ὀθωμανίδα πού εἶχε χάσει τὸ

φέσι μὲ τὰ φλουριά, τῆς ὑπέδειξε τὸ σημεῖο ποῦ αὐτὸ βρισκόταν. Ἄλλο θαυμαστὸ σημεῖο ποῦ κατέστησε σεβαστὸ τὸν Ὅσιο στὴ γύρω περιοχή εἶναι τὸ φύτευμα τριῶν δαυλιῶν ἀπὸ κερασιά ποῦ καίγονταν στὸ τζάκι. Γιὰ τόνωση τῆς πίστεως κάποιου ἄπιστου ἐνώπιον του τὰ ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ τὰ φύτεψε. Αὐτὰ τὴν ἐπόμενη ἀνοιξη βλάστησαν καὶ ἔβγαλαν καὶ καρπούς.

Ὁ Ὅσιος Σοφιανὸς κοιμήθηκε τὸ 1711 στὸ Μοναστήρι του στὴν Πολύτσανη, ὅπως δείχνει χρονολογία πάνω σὲ ἄκοσμο ξύλινο κιβώτιο, τὸ ὁποῖο περιέκλειε τὰ ἱερά του λείψανα. Ἀργότερα αὐτὰ μεταφέρθηκαν σὲ ἀσημένια λάρνακα, τὴν ὁποία παρήγγειλε ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, Ἱερομόναχος Χρῦσανθος. Ἡ λάρνακα αὐτὴ πωλήθηκε δυστυχῶς ἀπὸ τὸ ἀπολυταρχικὸ καθεστῶς τῆς περιοχῆς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Τὰ λείψανα, ὅμως, βρέθηκαν πρόσφατα σὲ ξύλινη πρόχειρη θήκη μὲ τὴν ἐπιγραφή: «Ἐνθάδε κεῖνται τὰ λείψανα τοῦ Ἱερομάρτυρα Σοφιανοῦ». Ἡ ξύλινη αὐτὴ θήκη σήμερα εἶναι ἐγκολπωμένη σὲ προσκυνητάρι τοῦ δεξιοῦ κίονα τοῦ Ναοῦ τοῦ Μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ Ὀσίου Σοφιανοῦ στὴν Πολύτσανη. Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς συνήθισαν νὰ παίρνουν ἀπὸ εὐλάβεια ἀποτμήματα τῶν ἁγίων αὐτῶν λειψάνων γιὰ φυλακτὰ καὶ γιὰτὶ θεωροῦσαν τὸν Ἅγιο προστάτη τῶν ποιμένων καὶ σημειοφόρο, δηλαδὴ θαυματουργό, ποῦ γρήγορα ἔσπευδε νὰ βοηθήσει ὅσους μὲ πίστη ἐπικαλοῦνταν τὴ χάρι του.

**Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας,
Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας**

Ἀριθμ. Καταλ. Σ 155 / 6-8-09